Verslag startbijeenkomst “Een Divers en Inclusief Dijk en Waard”

Datum: 10 februari, 2025
Locatie: gemeentehuis Dijk en Waard, raadszaal
Deelnemers: 40

Programma

18:15 – 18:45: Inloop en kennismaking
18:45 – 19:00: Welkom door procesbegeleider, Wethouder Leibbrand en de projectleider Diversiteit en Inclusie
19:00 – 20:10: Worldcafé: In gesprek met elkaar bij verschillende stelling-tafels
20:10 – 20:25: Plenaire terugkoppeling
20:25 – 20:30: Afsluiting avond

Terugblik

De organisatie kijkt tevreden terug op de zeer geslaagde startbijeenkomst van 10 februari, 2025. Onder de titel “Een Divers en Inclusief Dijk en Waard” vormde deze bijeenkomst de aftrap van een groter participatietraject rond diversiteit- en inclusiebeleid. Dit traject moet de onderbouwing gaan vormen van het beleidskader diversiteit en inclusie waar de gemeente nu hard mee bezig is. Om dit beleidskader goed te onderbouwen vinden wij het als gemeente Dijk en Waard van belang dat inwoners en maatschappelijke organisaties meepraten. Zo zorgen we dat ons beleid echt aansluit op de ervaringen van onze inwoners. De startbijeenkomst werd voornamelijk bijgewoond door organisaties die de verschillende inwoners van Dijk en Waard vertegenwoordigen. Denk hierbij aan organisaties op zorg&welzijn, jeugd, LHBTIQ++, werk en inkomen, veiligheid, buurthuizen, kerken, en de jongerenraad. Ook was er een mooie vertegenwoordiging van raadsleden en mensen met een handicap.

Het doel van deze bijeenkomst was meer inzicht krijgen in de manier waarop diversiteit en inclusie leeft in de gemeente Dijk en Waard. Op welke manieren kan je over de termen nadenken? Welke definities worden er gehanteerd? En wat voor uitdagingen komen de inwoners van Dijk en Waard tegen in hun dagelijkse leven. Dit is de eerste van een serie bijeenkomsten. Later in het jaar vinden themabijeenkomsten plaats over discriminatie, toegankelijkheid, en LHBTQIA+. Op deze eerste bijeenkomst is breed geïnventariseerd hoe de vertegenwoordigers van verschillende gemeenschappen over diversiteit en inclusie denken. Dit gebeurde door gesprekstafels met 6 verschillende, prikkelende stellingen, via de werkvorm ‘World Café'. Er vinden 3 rondes plaats met gesprekken. De stellingen waren:

1. Gemeente Dijk en Waard heeft genoeg oog voor iedereen. Iedereen kan, als die wil, meedoen.
2. Voorzieningen en publiek ruimtes in Dijk en Waard zijn goed toegankelijke voor iedereen.
3. In Dijk en Waard mag iedereen zijn wie ze willen zijn. Inwoners ondervinden geen onveilige situaties op basis van hun uiterlijk, afkomst, geloofsovertuiging, etc.
4. In Dijk en Waard heeft iedereen voldoende gelijke kansen ongeacht sociale/financiële/intellectuele status.
5. Inwoners voelen zich gezien en gehoord in hun contact met personeel van de gemeente of van andere publieke organisaties binnen de gemeente.
6. Specifiek beleid voor Diversiteit en inclusie is helemaal niet nodig in Dijk en Waard.

De sfeer van de avond was positief, nieuwsgierig en gemoedelijk. Grote tegenstellingen waren er niet te horen in de gesprekken, iedereen is respectvol naar elkaar, en was het vrij snel met elkaar eens. De aanwezigen vonden het heel leerzaam, leerden nieuwe mensen kennen en hebben hun netwerk vergroot. Men is het erover eens dat diversiteit gaat over ‘erkenning’ en ‘herkenning’,

gelijke kansen, en zich verplaatsen in de ander. Iedereen is meer dan een ‘hokje’.

Echte tegenstanders van diversiteitsbeleid of inclusie lijken niet aanwezig te zijn, of mogelijk spreken zij zich niet uit. (Vertegenwoordigers voor) mensen met een fysieke beperking zijn goed vertegenwoordigd, evenals de LHBTIQ+- en kerkgemeenschappen. Daartegenover staat echter dat groepen met bijvoorbeeld een migratieachtergrond ondervertegenwoordigd waren. Dit kan de indruk geven dat er vooral over deze groepen wordt gesproken en niet met de groepen. De grote tip van de aanwezigen: krijg de ervaringsdeskundigen aan tafel!

Wat neemt de gemeente hieruit mee?

- Focussen op het bereiken van ervaringsdeskundigen op de drie thema’s: discriminatie, LHBTIQ++ en toegankelijkheid.
- Diversiteit en inclusie gaat in de kern over erkenning en herkenning, gelijke kansen, en begrip voor de ander.
- Beleid op diversiteit en inclusie moet ook over de gemeente zelf gaan en hoe zij omgaat met haar burgers. De gemeente zou een betere weerspiegeling moeten zijn van de gemeenschap.
- Iedereen is meer dan een hokje.
- Het is van belang om niet alleen beleid te maken voor de mensen die het meest te maken hebben met de discriminatie en uitsluiting. De hele maatschappij moet gemobiliseerd worden om een leefbare gemeente te creëren voor iedereen.
- Inzetten op samenwerking. Maak gebruik van de diensten en faciliteiten die er zijn en werk deze uit zodat diversiteit en inclusie solide fundering krijgt in beleid en activiteiten.
- Diversiteit en inclusiebeleid moet niet alleen vanuit het sociaal domein gedragen moeten worden. Ook fysiek en publiekszaken hebben hier bijvoorbeeld een belangrijke rol in.

Indruk per stelling

Stelling 1: Gemeente Dijk en Waard heeft genoeg oog voor iedereen. Iedereen kan, als die wil, meedoen.

Er wordt gezegd dat er wel oog is voor verschillen, maar dat er weinig mee wordt gedaan vanuit de bewoners of de gemeente. ‘Wij kijken heel erg vanuit onze eigen kant. We mogen wel meer open zijn, maar ook de minderheden mogen wel opener naar ons zijn’. Iemand zegt dat het lastig is omdat sommige migranten hier al jaren wonen, een verblijfsvergunning krijgen maar nog steeds slecht Nederlands spreken. En mensen vanuit het AZC integreren niet. Iemand anders geeft aan dat dit ook niet kan als je nauwelijks geld hebt en niet mag werken. Er wordt gezegd dat er veel aanbod is als je het weet te vinden, maar dat de gemeente meer moet doen om het beschikbaar te maken voor mensen die drempels ervaren.

Stelling 2: Voorzieningen en publiek ruimtes in Dijk en Waard zijn goed toegankelijke voor iedereen.

Deze tafel besprak de toegankelijkheid van de voorzieningen. Er zijn veel klachten over. De gespreksleider vraagt of men een oplossing kan voorstellen, maar de aanwezigen zeggen dat het probleem is dat een overkoepelende visie voor de publieke ruimte ontbreekt. Dan is het oplossen slechts symptoombestrijding. Er wordt bijvoorbeeld geen visie over toegankelijkheid meegenomen in een bouwbesluit voor een nieuwe wijk. Er werd geopperd dat er een masterplan moet komen, waarbij ook bestaande wijken worden aangepast. De gemeente is enorm gegroeid en er is veel verkeer bij gekomen, maar de publieke ruimte is er niet op aangepast. Toegankelijkheid zou bovendien niet alleen een taak van het sociaal domein moeten zijn, maar ook van het fysiek domein.

Stelling 3: In Dijk en Waard mag iedereen zijn wie ze willen zijn. Inwoners ondervinden geen onveilige situaties op basis van hun uiterlijk, afkomst, geloofsovertuiging, etc.

Hier ging het over 'mogen zijn wie je bent'. Er wordt direct benoemd dat er hier geen mensen van migrantengemeenschappen of AZC's aanwezig zijn. Iedereen hier aan tafel wil er wel over meepraten, maar 'die anderen' zijn er niet vandaag. Iemand zegt dat hij die culturele verschillen wel heel leuk vindt en interesse wil tonen, maar hij voelt de terughoudendheid ('gedienstigheid') bij mensen van een andere achtergrond omdat die al uitgaan van vooroordelen. Die mensen trekken zich juist nog meer terug in hun hokje. Iemand anders benoemt dat religieuze groepen soms heel dominant hun overtuigingen uiten via vlaggen en spandoeken, bijv. t.a.v. geaardheid en conservatieve gezinswaarden. Men wil wel dat er op school meer ruimte komt voor het bespreekbaar maken van verschillen tussen mensen. De aandacht voor inclusie voelt volgens sommigen vaak erg opgedrongen, ook mensen die uit de LHBTIQ++ gemeenschap komen zeggen dat; Ze willen er niet altijd zo mee te koop lopen (volgens de aanwezigen). De vraag is of je per se een regenboogvlag moet ophangen om mensen zich welkom te laten voelen? Het zou niet nodig moeten zijn. Bij Cool geven ze aan dat ze inzetten op samenwerkingen en connecties, in plaats van zelf iets nieuws te creëren.

Stelling 4: In Dijk en Waard heeft iedereen voldoende gelijke kansen ongeacht sociale/financiële/intellectuele status.

Men is het niet unaniem met de stelling eens. De gemeente probeert wel heel veel en er zijn verschillende laagdrempelige plekken waar je terecht kan voor hulp, zeggen een paar vertegenwoordigers. Maar hulp is maatwerk en er zijn grote verschillen tussen wijken. Ook al is er best veel geregeld door de gemeente en zijn er goede voorzieningen, dan nog zijn er veel mensen die deze niet weten te vinden, door gebrekkige lees- en digitale vaardigheid of taalachterstand. De gemeente moet dit oppakken en het aanbod beter bij de mensen brengen. Nu moet de burger zélf de gemeente vinden. Mensen die weinig geld hebben kunnen maar moeilijk deelnemen en hebben niet altijd de ingang. bijv. Jeugdfonds sport en cultuur; als je geen kennis hebt met een intermediair kan je daar geen gebruik van maken. Maar schaamte om erom te vragen speelt ook mee. Daarnaast hebben kinderen van ouders met een migratieachtergrond per definitie een grote achterstand. Ook wordt benoemd dat hulp voor kinderen pas vanaf het VO echt beschikbaar komt. Op de basisschool is er minder aandacht voor en deze kinderen zijn zelf nog niet in staat hulp te vragen. Corona heeft bovendien de kansenongelijkheid voor deze kinderen vergroot.

Stelling 5: Inwoners voelen zich gezien en gehoord in hun contact met personeel van de gemeente of van andere publieke organisaties binnen de gemeente.

Bij deze stelling ging het over contact met de gemeente. Iemand zegt: 'ik voel een grote NEE bij deze stelling'. Men vindt dat de gemeente niet vanuit de cliënt denkt. Er wordt veel gesproken over de behoefte aan meer inlevingsvermogen en de menselijke maat in de communicatie. Een maatschappelijk werker kan wel contact maken, maar een individu met een probleem wordt gewoon in de wacht gezet. Dit kan niet volgens de aanwezigen. Maar deze gespreksronde ervaren zij als een positieve eerste stap.

Stelling 6: Specifiek beleid voor Diversiteit en inclusie is helemaal niet nodig in Dijk en Waard.

Hier werd geconstateerd dat mensen veel onveiligheid ervaren of zich onvriendelijk bejegend voelen vanwege vooroordelen, waardoor ze zich terugtrekken. Men moet ervaren hoe belangrijk diversiteit is en er moet meer aandacht komen om verschillen in de wereld te benoemen. Respect blijft een aandachtspunt. Deelnemers gaven aan dat ze zelf wel vriendelijk benaderd worden, maar dat anderen een vervelende bejegening ervaren. Deze zitten hier echter niet aan tafel, wat men jammer vindt.